

Työssäoppiminen ulkomailla: Chichester, Englanti, Iso-Britannia

1. viikko

Lähdin Helsinkiin perjantaina ilta-päivällä Ylivieskasta, Katariina oli mennyt sinne jo edeltä. Yövyimme Helsingissä, ja heräsimme aamu kolmen aikaan valmistautumaan lentoon kohti Gatwickiä. Ihme kyllä, jännitystä ei ollut paljoakaan. Olimme Gatwickissä noin aamu kymmenen aikaan, Englannin kellon mukaan. Lentokentällä hetken aikaa palloiltuamme, löysimme juna-asemalle ja jopa oikean junan kohti Chichesteriä, tulevan kuuden viikon ”kotipaikkaa”. Juna-asemalle Kaarina oli meitä vastassa, ja hän kävi esittelemässä meille hiukan Chichesteriä, näytti työpaikkamme sekä tulevan kotimme. Ensimmäisen yönme yövyimme kuitenkin paikallisen pubin huoneistossa, ja menimme isäntäperheen luokse taksilla vasta sunnuntaina.

Ensimmäinen viikko sujui suhteellisen hyvin ja nopeasti työskennellessäni British Heart Foundationissa, opetellessa talon tavoille ja käyttämään rohkeasti englannin kieltä. British Heart Foundation on hyväntekeväisyysjärjestö Iso-Britanniassa, joka kerää varoja tutkimus-, koulutus-, hoito- ja valistuskampanjoille, tavoitteenaan ehkäistä ihmisten sydänsairauksia.

Ikävä kyllä minua ei oikeastaan perehdytetty työni ja työpaikkaani. Mutta sain kuitenkin työpaikastani aivan hyvän kuvan, ja pääsin työskentelemään heti alusta asti kunnolla. Olin jo ensimmäisen viikon torstaina ensimmäistä kertaa kassallakin. Kassan käyttö oli hyvin yksinkertaista, eikä kielenkään kanssa tullut kuin ihan pieniä ongelmia, kun en ymmärtänyt aina, mitä asiakas tarkoitti, joten jouduin kysymään apua joltain toiselta työntekijältä. Kuitenkin asiakkaat ja työkaverini olivat aina todella ymmärtäväisiä.

Olin onnekas päästessäni asumaan samaan isäntäperheeseen Katariinan kanssa, jolloin meistä oli aina seuraa toisillemme ja perheeseen sopeutuminen oli helpompaa. Isäntäperheemme äiti oli aivan todella ihana 74-vuotias mummo, Rita, joka asui yhdessä koiransa, Emman, kanssa. Hän teki säännöt ja tavat heti alussa selviksi, joka oli mielestäni todella hyvä, ettei mistään tulisi sanottavaa.

Vapaa-aika sujui Chichesterin kaupunkiin tutustuessa, paikan tavoille opetellessa, esimerkiksi toispuoleinen liikenne aiheutti välillä ”oikosulkuja” päässä. Chichester antoi kyllä todella hyvän kuvan, koska se oli viihtyisä, pieni kaupunki, johon oli todella helppo sopeutua.

Maisemaa Englantilaisesta asutuksesta Chichesterissä

2. viikko

Toinen viikko sujui aika nopeaa, vaikkakin töissä oli välillä todella tylsää, koska yleensä työntekijöitä oli sen verran paljon, ja jos asiakkaita ei ollut koko ajan, minulla ei oikeastaan ollut mitään tekemistä. Olin paljon kassalla, mutta sen lisäksi vaihdoin näyteikkunoihin tavarat, silitin ja lajittelin uusia vaatteita, sekä hyllytin muita tavaroita. Työskentely tuntui kaikin puolin mukavammalle, koska olin jos hiukan sopeutunut töihin ja yhä useampi työntekijä tuli juttelemaan minulle, kyselemään kuulumisia tai pyysivät kertomaan jotakin Suomesta ja minun elämästäni Suomessa.

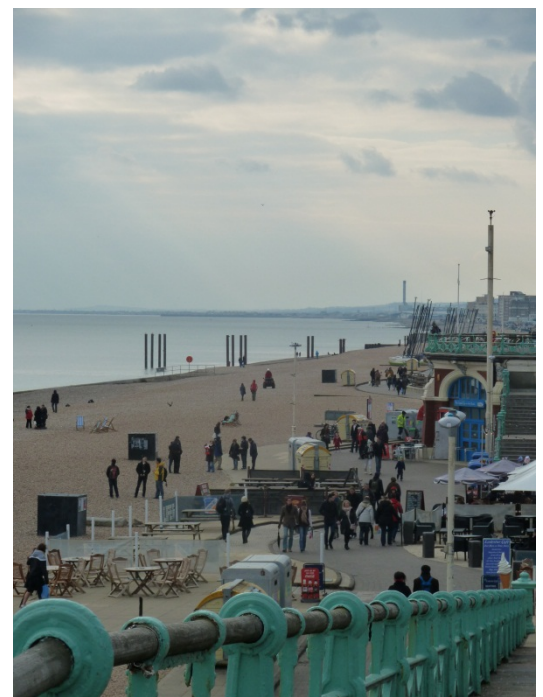
Kävimme keskiviikkona katselemassa vielä Chichesteriä, sekä kahvilla Chichesterin Collegessa olevan suomalaisen vaihto-oppilaan, Netan, kanssa, johon tutustuimme Kaarinan kautta. Tutustuimme myös sattumalta paikallisiin, joiden kanssa tuli vietettyä paljon vapaa-aikaa.

3. viikko

Kolmas viikko oli pääsiäistä edeltävä viikko, ja olin alkuvuikosta kolme päivää poissa töistä, koska olin sairaana. Harmitti todella paljon olla sairaana työssäoppimisjaksolla, ja etenkin, kun kyseessä oli ulkomailla tehtävä työssäoppiminen. Työskentelin kuitenkin torstaina normaalisti sekä perjantainakin normaalista työajasta, (joka oli 9.30–16.00 sekä ruokatauko 12.00–13.00), poiketen 9.30–12.00. Perjantaina sain tehdä lyhyemmän työpäivän, koska oli kyse pääsiäislomapäivästä. Töissä sujui ihan normaalisti; olin kassalla, järjestelin paikkoja kaupan puolella sekä laitoin uusia tuotteita esille.

Viikolla vietimme iltasin aikaa kavereidemme kanssa. Viikonloppuna kävimme Brightonissa, jonne on noin tunnin junamatka. Brighton on paljon suurempi kaupunki, kuin Chichester, mutta kuitenkin sielläkin oli todella helppo kulkea paikasta toiseen. Kävimme siellä shoppailemassa, sekä muutenkin tutustumassa paikkaan, esimerkiksi katsomassa todella hienoa merenrantaa. Kiinnostuimme menemään Brightoniin, koska isäntäperheemme ”mummo” sanoi, että Chichesteristä nuoret tapaavat mennä Brightoniin vapaa-ajallaan, ja kertoi myös, että hänen mielestään Brighton on paljon parempi ja mielenkiintoisempi paikka kuin Lontoo. Näin jälkepäin voin vain todeta, että hän oli todella oikeassa.

Isäntäperheessä oli pääsiäisen ajan käymässä, tämän ”mummon” tytär, poikansa kanssa. Tämä tytär vaikutti todella mukavalta, mutta pieni poika oli sairaana. Perheen kanssa kaikki sujui hyvin.

Brightonin merenrantaa

4. viikko

Neljäs viikko sujui töissä aika hitaasti, koska siellä oli aika tylsää. Olin kassalla, laitoin tavaroita esille, silitin uusia vaatteita, vaihdoin näyteikkunat uusiksi sekä siivoilin kauppaa. Minulla ei oikeasti aina ollut mitään tekemistä, koska työntekijöitä oli niin paljon. Ja useimmiten, kun töissä oli vanhempia työntekijöitä, minulle ei edes annettu työtehtäviä. Mutta viikko sujui ainakin ongelmitta.

Neljännellä viikolla alkoi olla jo niin sopeutunut paikkaan, että aina ei edes tajunnut puhuvansa tai ajattelevansa englanniksi. Oikeastaan, kun harjoittelua aika oli mennyt yli puolenvälin, alkoi hirvittämään ajatus siitä, että kohta tämä kaikki onkin ohi, ja lähdän takaisin Suomeen.

Vapaa-aika meni kavereiden seurassa muun muassa keilaillen.

5. viikko

Viides viikko oli samanlainen kuin kaikki muutkin, välillä päivät sujuivat todella hyvin, ja välillä töissä oli tekemisen puutetta, riippuen täysin muiden työntekijöiden määrästä ja asiakkaiden käyntimäärästä. Viikko sujui kuitenkin hyvin, työskentelin pääasiassa vain kassalla, koska kassan takana oli esillä, monien satojen arvoisesti merkki laukkuja sekä kenkiä myynnissä, joten kassaa ei voinut missään vaiheessa jättää yksin. Lisäksi tapanani oli siivota päivän lopuksi kaupan lattia ja tietysti autoin muita työntekijöitä tarpeen vaatiessa.

Viikolla vietimme aikaa kavereiden kanssa, ja perjantaina Katariinan äiti ja sisko saapuivat Chichesteriin. Otin perjantai-iltana rennosti kotona, samaan aikaan, kun Katariina oli esittelemässä Chichesteriä ja syömässä äitinsä ja siskonsa kanssa. Haluisin antaa heille omaa aikaa, koska he eivät olleet nähneet pitkään aikaan.

Lauantaina kävimme yhdessä Brightonissa. Ensin kävimme kiertelemässä ympäri kauppakeskusta ja shoppailemassa, jonka jälkeen lähdimme käymään merenrannalla. Sää ei oikein ollut puolellamme, tuuli on kova ja vettäkin tuli koko ajan, joten emme mielellään viettäneet kovin paljoa aikaa ulkona. Merenrannalla käynnin jälkeen menimme tutustumaan, Brightonissa sijaitsevaan, Royal Pavilioniin. Royal Pavilion on entinen kuninkaallinen asuinrakennus, joka on rakennettu edesmenneen Walesin prinsille, josta myöhemmin tuli kuningas Yrjö IV. Royal Pavilioniin sisällä ei saanut ottaa valokuvia tai pitää edes puhelimia päällä, ja saimme vierailun ajaksi ”puhelimet”, joista pystyimme kuuntelemaan esittelyn englanniksi. Illalla kävimme syömässä Katariinan syntymäpäivän kunniaksi, ja juhlistimme muutenkin hänen syntymäpäiväänsä.

Sunnuntaina lähdimme aikaisin aamulla kohti Lontoota, jossa kiertelimme paikkoja koko päivän. Sääkin oli todella hyvä, aurinko paistoi koko päivän ja lämpöasteita oli ainakin lähemmäs +20°C. Kävimme katsomassa Buckinghamin palatsin, Big Benin, London Eye, Westminster Abbey:n, Towerin linnan sekä – sillan ym. tunnettuja paikkoja. Tietysti kävimme myös syömässä erittäin hyvin, mutta shoppailun jätimme kokonaan, koska Lontoossa on sen verran kalliimpia kauppia, kuin esimerkiksi Chichesterissä ja Brightonissa. Olimme takaisin Chichesterissä vasta iltayöstä, mutta olo oli hyvin onnellinen vaikkakin väsynyt.

Buckinghamin palatsi

Kaupunkikuvaa Lontoosta

6. viikko

Viimeinen viikko sujui hyvin nopeasti, vaikkakin töissä oli suhteellisen rauhallista. Olin lähes koko viikon kassalla, mutta sen lisäksi pyrin tekemään myös muita hommia, kuten kaupan järjestelyä ja hyllyttämistä.

Yllätyin, kun sain vasta viimeisen viikon tiistaina kuulla, että olen ollut joka päivä, koko harjoittelun ajan myöhässä töistä, siellä olisi kuulemma pitänyt olla jo 9.15, kun työt alkavat 9.30. Tästäkin sain kuulla pomoni, eli työpaikkaohjaajani, sijaiselta, en häneltä itseltään. Kaarinalla tämä asia oli kuitenkin ollut tiedossa jo neljänneltä viikolta asti. Ihmetytti todella se, ettei minulle oltu aikaisemmin siitä sanottu, koska en itse ollut koskaan ajatellut, että sinne pitäisi niin aikaisin mennä. Olen Suomessa työharjoittelussa mennyt työpaikalle puoleksi, jos työt ovat puolelta alkaneet, koska kyse on kuitenkin ollut työharjoittelusta, ei oikeista töistä.

Ja olin kuitenkin mennyt töihin yleensä viittä vaille puoli, joten olin puolelta tekemässä töitä. Viimeisinä päivinä, keskiviikkona ja torstaina, yritin kuitenkin korjata tilannetta ja menin töihin jo 10 yli 9.

Sain suhteellisen hyvät arviointipaperit mukaan töistä, ainoastaan papereihin oli merkitty, että pitäisi olla huolellisempi ajan kanssa. Olen tyytyväinen omaan työskentelyyni British Heart Foundationissa, ja pidin siellä työskentelystä. Ihmiset, sekä työkaverini ja asiakkaat, olivat aina hyvin ystävällisiä ja ymmärtäväisiä, joten heidän keskellä oli helppo työskennellä.

Perjantain pyysin vapaaksi töistä, jotta voimme Katariinan kanssa nauttia rauhassa ja kunnolla viimeisestä päivästämmme Chichesterissä. Kävimme shoppailemassa viime hetken shoppailut, kiertelimme ympäri Chichesteriä sekä pakkasimme tavarat. Kerkesimme vielä nähdä illalla kavereitamme, kuten muinakin iltoina viimeisellä viikolla. Kävimme potkimassa heidän kanssa jalkapalloa sekä keilaamassa, viimeisen viikon kunniaksi.

Ilta myöhään lähdimme junalla kohti Gatwick'in lentokenttää, jossa yövyimme viimeisen yön. Lentokentällä oli hyvin rauhallista ja koimme olemme turvalliseksi. Heräilimme aikaisin aamulla, muutaman tunnin yönillä ja valmistauduimme lentoon kohti Helsinki-Vantaata. Olimme Suomessa iltpäivällä Suomen aikaa, ja jäimme odottelemaan junaa kotiinpäin.

Mieli oli toisaalta koko viikon haikea, koska kyseessä oli viimeinen viikko, eikä todellakaan ole tietoa milloin pääsen takaisin käymään Chichesterissä. Mutta sen olen todella päättänyt, että takaisin sinne menen. Oli sen verran mahtava reissu kaikin puolin. Toisaalta oli kuitenkin ihana tulla takaisin kotiin, koska tietysti ikävä oli suuri. Vaikka ikävä on myös takaisin sinne.